28/12/2019

Η εορτή των εν Νικομηδεία Δισμυρίων Μαρτύρων στη Νέα Νικομήδεια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 28 Δεκεμβρίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στη Νέα Νικομήδεια Ημαθίας επί τη εορτή των εν Νικομηδεία Δισμυρίων Μαρτύρων.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

«Θεῖον στράτευμα, πόλις ἁγία, περιούσιος λαός Κυρίου, ἀνεδεί-χθη-τε Δισμύριοι Μάρτυρες».

Παραμονή τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννηση, παραμονή τῆς ἡμέρας κατά τήν ὁποία ἡ Ἐκ-κλησία μας μνημονεύει τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπό τοῦ Ἡρώδου ἀναι--ρεθέντων, ὅλων ἐκείνων δη-λαδή τῶν ἀναριθμήτων καί ἀκά-κων νηπίων, τά ὁποῖα μέ ἐντολή τοῦ Ἡρώδου ἐφονεύθησαν, προκει-μένου νά ἐξοντωθεῖ, ὅπως νόμιζε, καί τό θεῖο βρέφος, ὁ Ἰησοῦς, καί ἡ Ἐκκλησία μας, ἰδιαιτέρως ὅμως ἡ ἐνορία σας, τιμᾶ σήμερα τή μνή-μη τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύ-ρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων. Τιμᾶ τούς εἴκοσι χιλιάδες χριστια-νούς, οἱ ὁποῖοι ἑόρταζαν στόν ναό τῆς Νικομηδείας τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί κάηκαν ζωντανοί μέ-σα στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ ἀπό τή φωτιά πού ἔβαλαν οἱ εἰδωλο-λά-τρες στόν ναό γιά νά θαν-α-τώσουν τούς χριστιανούς.

Εἴκοσι χιλιάδες πιστοί, μία ὁλό-κληρη πόλη, ἕνας θεῖος στρατός, ὅπως τούς χαρακτηρίζει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ὑπέμειναν ἕνα φρι-κτό μαρτύριο ἐξαιτίας τοῦ τυφλοῦ μίσους καί τῆς κακίας κάποιων ἀν-θρώπων καί ἑνός αὐτοκράτο-ρος, τοῦ Διοκλητιανοῦ, πού σάν ἄλλος Ἡρώδης, πίστευσε καί αὐτός ὅτι μέ τέτοιες μαζικές ἀνθρωπο-θυ-σίες θά μποροῦσε νά ἐξαφανίσει τούς χριστιανούς καί νά ἐξαλείψει τήν πίστη στόν Χριστό.

Ὅμως ἀντί νά ἐπιτύχει τόν σκο-πό του, ἄνοιξε στούς εἴκοσι χιλιά-δες αὐτούς πιστούς διάπλατα τήν πύλη τοῦ οὐρανοῦ καί προσέφερε στήν Ἐκκλησία σέ μία στιγμή, σέ μία ἡμέρα εἴκοσι χιλιάδες μάρτυ-ρες. Τήν ὥρα πού ἑόρταζαν τή γέν--νη-ση τοῦ Χριστοῦ ἐκεῖνοι ἀνα-γεννήθη-καν μέ τό μαρτύριό τους στήν ἄνω ζωή, στήν αἰώνιο ζωή τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καί ἔγι-ναν πολίτες τῆς ἄνω Ἰερουσαλήμ, «συμπολίτες τῶν ἁγίων καί οἰ-κεῖοι τοῦ Θεοῦ». Καί ἔτσι, ἀντί νά ἐξαλειφθεῖ ἡ πίστη τοῦ Χριστοῦ, γράφθηκαν τά ὀνόματά τους ἐν βίβλῳ ζωῆς καί τό μαρτύριο τους ἔγινε ἡ ἀφορμή νά ἐνισχυθεῖ ἡ πί-στη καί τῶν ἄλλων χριστιανῶν ἀλλά καί νά πιστεύσουν καί πολ-λοί εἰδωλολάτρες στόν Χριστό.

Αὐτό τό γεγονός, αὐτό τό θαῦμα ἀποδεικνύει τή δύναμη τοῦ Χρι-στοῦ, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ στόν κόσμο ὄχι μόνο μέσα ἀπό τά καλά καί τά εὐχάριστα, ἀλλά καί μέσα ἀπό τά δυσάρεστα καί τά ὀδυνηρά, μέσα ἀπό τά ἐπίπονα καί δύσκολα.

Ἔτσι συνέβαινε πάντοτε καί ἔτσι συμβαίνει ἀκόμη καί στίς ἡμέρες μας. Γιατί πάντοτε ὑπῆρχαν καί θά ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐπι-διώκουν νά ἐξαφανίσουν τήν Ἐκ-κλησία καί ὅσους πιστεύουν στόν Χριστό. Ἀλλά αὐτοί πάντοτε θά ἀπο-τυγχάνουν στίς προσπάθειες καί στίς προσδοκίες τους, διότι «πύλαι Ἅδου οὐ

κατισχύσουσιν» τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πίστεως, γιατί τίποτε δέν εἶναι ἱκανό, σύμ-φωνα μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυ-σόστομο, νά καταποντίσει τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἐξα-λείψει ἀπό τόν κόσμο τήν πίστη καί τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς δέν θά πρέπει οὔ-τε νά ἀνησυχοῦμε οὔτε νά φο-βό-μαστε γιά τίς ἐπιθέσεις καί τόν πόλεμο πού δέχεται ἀκόμη καί στίς ἡμέρες μας ἡ Ἐκκλησία, ὄχι μόνο σέ περιβάλλοντα ἐχθρικά, ἀλλά κάποιες φορές ἀκόμη καί στήν πατρίδα μας, διότι ἡ Ἐκ-κλησία εἶναι θεῖο καθίδρυμα, εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ πού παρα-τεί-νεται στούς αἰῶνες μέσα στόν κό-σμο καί ἁγιάζει τούς ἀνθρώ-πους καί ἀναδεικνύει μάρτυρες καί ὁμο-λογητές τῆς εἰς Χριστόν πίστε-ως καί κατισχύει τῶν ἐχθρῶν της μέ τή δύναμη τοῦ ἀρχηγοῦ της, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-στοῦ.

Αὐτό ὅμως πού θά πρέπει νά μᾶς ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ δική μας στάση σέ σχέση μέ τήν πίστη μας στόν Χριστό καί τήν ὁμολογία τοῦ ὀνό-ματός του. Γιατί μία στιγμή μπορεῖ νά εἶναι κρίσιμη γιά τό αἰώνιο μέλ--λον μας, ὅπως μία στιγμή ἦταν αὐτή πού ἄνοιξε καί γιά τούς τι-μω-μένους ἁγίους μάρτυρες τήν πύ-λη τοῦ οὐρανοῦ.

Γι᾽ αὐτό καί θά πρέπει νά παραμέ-νουμε πάντοτε ἑδραῖοι καί ἀμετα-κί-νητοι καί ἕτοι-μοι νά ὁμολο-γή-σουμε αὐτή μας τήν πίστη, ἔστω καί ἄν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τήν ἀμ-φι-σβητοῦν, τήν συκο-φα-ντοῦν ἤ ἀκόμη καί τήν πολεμοῦν. Για-τί μία στιγ-μή ἀρνήσεως μπορεῖ νά μᾶς στε-ρή--σει τόν μεγαλύτερο θη-σαυ-ρό στόν ὁποῖο μπορεῖ νά ἀπο-βλέπει ὁ ἄνθρωπος, τήν οὐρά-νιο δηλαδή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ μία στιγμή πίστεως καί ὁμολογίας μπορεῖ νά καταστή-σει καί ἐμᾶς κληρονό-μους τῆς αἰ-ω-νίου ζωῆς καί ὅσων ὑπόσχεται ὁ Χρι-στός σέ ἐκείνους πού τόν πι-στεύ-ουν καί τόν ὁμολογοῦν.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε, λοιπόν, ὅλοι, καί ἰδιαιτέρως ἐσεῖς, πού ἔχετε τήν τιμή νά ἔλκετε τήν καταγωγή σας ἀπό τήν πατρίδα τῶν ἑορτα-ζο-μένων ἁγίων δισμυρίων μαρτύ-ρων, ἀπό τό παράδειγμα τῆς πίστε-ως καί τῆς ὁμολογίας τους καί ἄς τούς μιμηθοῦμε γιά νά ἀξιωθοῦμε νά τούς συναντήσουμε στόν οὐρα-νό γιά νά ὑμνοῦμε καί νά δοξολο-γοῦμε μαζί τους τόν δι᾽ ἡμᾶς καί διά τήν ἡμετέρα σωτηρία ἐνανθρω-πή-σαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ